

Zeilschip naar het eeuwige

Dominic Schijven
d.schijven@hollandmediacombinatie.nl

Alkmaar ■ De dood als een zeiltocht naar het hiernamaals op het schip van het eeuwige leven.

Het gaat om de kracht van associatie, zegt architect Jan Rietvink over de dood. Hij denkt aan vergankelijkheid en hij ziet voor zich een farao van weleer die over het water afscheid neemt van het tijdelijke.

Een andere associatie bij het laatste afscheid is troost. „Er is verdriet. Je gaat met een zwaar gemoed naar het crematorium. Maar wat is dan troostrijk? Muziek. Landschap.” De troost komt van de oneindige blik op het groen van de Egmonder duinen.

Het zijn de eerste bouwstenen van het nieuwe crematorium in het groene landschap aan de Meerweg bij De Hoef in Alkmaar.

Mondjesmaat wordt het nieuwe gebouw in gebruik genomen, maar eigenaren Monuta en PC Uitvaart moeten hem nog formeel openen. Architect van het gebouw, Rietvink, onthult zijn creatie alvast.

Inspiratie

Het idee om een schip te bouwen is geen goddelijke inspiratie. „Hoe het precies ging kan ik niet meer zeggen.” Het was een proces, blikt hij terug.

Schetsje hier, schetsje daar. Ideetjes als-ie achter het stuur zit. En graven in het eigen brein. Hij denkt tijdens het proces na over zijn eigen eerste ontmoetingen met de dood. Door z'n hoofd schiet zijn vaders begrafenisvereniging Callantssoog. Dat associeert hij met sigarenrook.

Hij denkt verder. Hij bindt de strijd aan met het gebruikelijke crematoriumconcept. Dat is normaal gericht op het monumentale. Een machtig, maar zwaarmoedig gebouw met zalen met platte plafonds. Dat wil Rietvink niet. Hij wil iets dat verwelkomt. „Ik wilde een andere beleving dan een zaaltje”, zegt hij later.

William Turner presenteert zich. Schilderwerk van begin negentien-

Achtergrond Nummer drie

Het crematorium in Alkmaar is het derde in de regio. Schagerkogge (Haringhuizen) en sinds augustus 2014 Waerdse Landen (Heerhugowaard) gingen Alkmaar voor.

de eeuw versmelt krachtige kleuren met horizonsplijtende zonsondergangen die het water met het zeilschip lijken op te slokken.

Eureka. Een zeilschip. „Maar normaal bestaat een crematorium uit een koffiekamer en een aula. Een schip met twee zeilen is geen zeilschip.”

Na een bezoek bij een intieme zaal in een crematorium in Drachten heeft hij de oplossing. Hij voegt een intieme zaal toe aan zijn Alkmaarse ontwerp. Het derde zeil kan gestreken worden.

Hobbels

Het proces begint in 2013 en is in 2019 afgerond. Er zijn wat hobbels. Er zijn bezwaren vanuit de omgeving over overlast. Dela uitvaart, die het Heerhugowaardse Waerdse Landen exploiteert, zit niet te wachten op een concurrent. De strijd duurt ruim drie jaar, waarna de Raad van State de bezwaren ongegrond verklaart. Spannend, weet de architect nog. „Een kritiek moment. Je bent in het ongewisse. Gaat het te lang duren?”

Nu kan er geparkeerd worden aan de voorkant bij de met titanium beklede zeilen.

Daar verlaat de bezoeker de stad. De betonnen muren vervoeren hem naar binnen en slepen hem voort, maar geleidelijk. Hij wordt de zalen ingedragen. De ronde wanden onder de zeilen omarmen het gezelschap. Aureolen schijnen licht van boven.

Langzaam maar zeker doemt het groene Egmondse landschap op. Alsof het de Elyseïsche velden zijn, waar gelukzalige Romeinen verder dwaalden na het laatste vaarwel.

Schip naar het hiernamaals.

FOTO'S JIFOTO.NL / JAN JONG

Aureolen en omarmende muren.

advertentie

Open huis in Andijk

Zondag
13 oktober
geopend van
12.00 - 17.00
uur

molinari living

MOBIEL
INTERIEUR

Hoekbank Tamu
www.mobielinterieur.nl
8000m² woondesign